

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno MCXVIII. ad annum MCLXXIX.

Parisiis, 1644

XV. A voto potest quis absolui, dum tamen eleemosynis redimatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15588

ANNO
CHRISTI
1179

stare mandato, ab excommunicatione absoluat. Deinde tam mulierem quam priorissam & moniales, præscripti monasterii ad præsentiam tuam conuocantes, causam diligentius audiat, & sine canonico terminet. Quod si legitime probatum fuerit, non timore mortis prædictam mulierem religionem intrasse, aut quod fecit postea ratum habuisse: ipsam ad monasterium redire, & habitum depositum resumere, censura ecclesiastica compellatis.

CAP. XIV. *Idem Gaiacensi electo, in eodem lib. 8.*

Cum Petrus Mancouela, & Bonus * Caci presbyteri, & Ioannes Bonus * Coci laicus, in nostra essent præsentia constituti, eundem Ioannem, quoniam laicus erat, in iam dicti P. accusationem nequaquam admisimus. Cumque præfatus B. eundem P. super crimine simoniæ constantius accusaret, nos eum, quoniam in causæ testimonium fuit adductus, & quia frater eius, I. scilicet, iam dictum P. prius coram te accusauerat, repulimus, præsertim cum frater Petri Bonum * Coci antea de causa consimili accusasset. Verum quoniam vnus post alterum prædictum instante vicissitudine accusabat, neutrum ad eius accusationem admisimus, sed vtrique de obiectis criminibus purgationem duximus indicendam. Inde siquidem est, quod discretioni vestræ per apostolicam sedem mandamus, quatenus vtrumque illorum secum tribus sacerdotibus facias infra triginta dies post harum susceptionem purgare. Purgatores vero illius honestatis & opinionis esse volumus, quod verisimile sit, eos nolle amore vel odio seu obtentu pecuniæ peierare. Vt autem idonei appareant, necesse est, eius quem purgare debent, vitam & conuersationem noscant. Quod si vterque illorum vel alter in purgatione defecerit, tu deficientem omni officio & beneficio ecclesiastico priues, tibi omnimodo præcauens, quod si memorato P. in sua voluerit purgatione assistere, nullam eis malevolentiam vel indignationem ostendas: nec eos amodo impediās, vel ab aliis, quantum in te est, impediri permittas.

CAP. XV. *Idem Norwicensi episcopo in eodem libro.*

Venientis ad nos Rom. clerici narratione audiui, *Concil. Tom. 27.*

Zzzz ij

quod cum in puerili ætate constitutus fuisset, se Hierosolymam disposuit profecturum: & cuidam confocio suo, qui nihilo minus dominicum sepulcrum proposuerat visitare, fidem dedit, & suam ab eo fidem recepit, quod sibi inuicem in via fideles existerent, & bonam societatem seruarent. Qui vtique sollicita mente reuouens, ad nos accessit, vt sibi super hoc nostrum * auxilium aperiremus. Nos autem ipsum graui infirmitate laborare, sicut asserit, intelligentes, & quod in partibus orientis eius aduentus parum vtilitatis conferret, diligentius attendentes, præsertim cum sit clericis illicitum in sacris ordinibus constitutis arma assumere, aut effusioni sanguinis vacare, ipsum a voto quod in ætate tenera, facilitate animi potius quam ex arbitrio discretionis, promisit, absoluimus: ita tamen, quod idem votum eleemosynis redimere debeat, & iuxta consilium nostrum toto vitæ suæ tempore vni pauperum Christi, dum ad hoc suæ sufficiant facultates, tam in victu quam in vestitu providere.

C A P. XVI.

Idem V Vigorniensis episcopo, in 12. libro registri.

Ex parte tua huiusmodi nobis conquestio proposita fuit, vtrum monachi in accusatione abbatum suorum aliquatenus sint admittendi. Super quo vtique tuæ prudentiæ respondemus, quod nisi alia rationabilis causa impediatur, & manifesta, eo quod monachi de obedientia & subiectione abbatis sunt, ab eius accusatione non sunt vllatenus repellendi, licet alios accusare non possint. Quibus siquidem, cum proprium non habeant, de rebus monasterii expensæ debent necessariae, donec causa debitum finem recipiat, ministrari. De confirmationibus autem Romanorum pontificum, tuam volumus cognitionem tenere, quod contra illas nisi nouum apostolicæ sedis mandatum procedat, aut certum sit, quod ipsæ confirmationes per falsam sint suggestionem obtentæ, non est aliquatenus iudicandum.

C A P. XVII. *Idem Beluacensis episcopo.*

Quod nobis ex vna parte significatum est, vt ex claudestinis matrimoniis dispensare deberemus, non videmus